

Mr. E. Pasman
Mr. J. Veltheer
Mr. J. Bos

Overtoom 373 D
1054 JN Amsterdam

T 020 – 589 39 29
F 020 – 589 39 20
E e.pasman@pvb-advocaten.nl

Rechtbank Amsterdam
Handelsunit
Postbus 84500
1080 BN AMSTERDAM

Archief Philip Staal

Amsterdam, 10 december 2004

Inzake : Staal / JMW
Dossier : 20040135/EP/ay
Uw ref. : Rekestnummer HA RK 04-546

Edelachtbare Vrouwe / Heer,

Bijgaand zend ik u de brief van de heer Staal met bijlage ter toelichting op zijn vordering. Cliënt is van oordeel dat deze stukken als ook de stukken die nog nader zijn ingediend namens JMW op een nader te bepalen zitting dienen te worden behandeld.

Hoogachtend,

E. Pasman

Productie #10

De Joodse Raad

Archief Philip Staal

Op bevel en onder controle van de Duitse bezetter, werd op 12 februari 1941 de Joodse Raad opgericht. De Joodse Raad vormde voor de joodse gemeenschap het meest machtige apparaat – afgezien uiteraard van de Duitse autoriteiten. Joodse Regenten en regentessen waren lid van de Joodse Raad.

De joden werden tijdens de tweede wereldoorlog, in tegenstelling tot de andere groeperingen in de samenleving, systematisch beroofd en daarna vermoord. De Joodse Raad werd door de Duitse bezetter gebruikt om dit doel te bereiken.

Dr. Gerard Aalders schrijft in zijn boek 'Roof' pag. 133 *"In feite werd de Joodse Raad medeplichtig gemaakt aan de Duitse plannen"*.

Na de oorlog werden de leden van de Joodse Raad verweten medeplichtig te zijn geweest aan de roof en moord op joden tijdens de bezetting.

Verschillende van deze regenten/regentessen (zie hieronder "Bestuurssamenstelling Le-Ezrath Ha-Jeled en Gefusioneerde Joodse Instellingen voor Kinderbescherming") waren na de oorlog bestuurslid en/of accountant van de joodse voogdij-instellingen.

Voogd

Per beschikking d.d. 30 januari 1948 van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam is over de minderjarigen STAAL: Marcel, geboren te Amsterdam, 29 september 1939 en Philip, geboren te Amsterdam, 13 juni 1941 de voogdij opgedragen aan de S.A. Rudelsheimstichting te Amsterdam, Herengracht 565.

Uit documenten gevonden in de archieven van Le-Ezrath Ha-Jeled blijkt dat, hoewel de heer Jager door het NBI benoemd was tot de Bewindvoerder van Staal's ouders, de Rudelsheimstichting - (zijnde Staal's voogd) en Le-Ezrath Ha-Jeled (als gemachtigde van de Rudelsheimstichting) de erfenis van Staal's ouders vanaf 30 januari 1948 behandelden en beheerden.

Geschiedenis in het kort

- Als joodse tegenhanger van de OPK (Voogdijcommissie voor Oorlogspleegekinderen) werd op 30 augustus 1945 de Stichting Le-Ezrath Ha-Jeled opgericht waarin alle verenigingen die zich op dat ogenblik met de verzorging van joodse kinderen bezighielden verenigd waren.
- Op 28 november 1946 werd JMW opgericht waarbij joodse instellingen, betrokken bij het maatschappelijk werk, zich konden aansluiten.
- In 1950 kwam een fusie tot stand tussen de organisaties: Le-Ezrath Ha-Jeled, de Bergstichting, het Joods Jongenshuis (Amsterdam) en de Rudelsheimstichting. De nieuwe organisatie kreeg de naam 'Gefusioneerde Joodse Instellingen voor Kinderbescherming', meestal genoemd de 'fusie'. Al vrij snel traden het Meisjesweeshuis (Amsterdam), de Vereniging Megadlé Jethomim (Utrecht) en JOZEBOKO (Wijk aan Zee) toe tot deze fusie.
- Op 22 oktober 1981 kwam het Algemeen Bestuur van de Gefusioneerde Joodse Instellingen voor Kinderbescherming voor de laatste keer bijeen. De intergratie van Fusie en JMW was een feit.

Toeziend Voogd

Per beschikking d.d. 30 januari 1948 van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam is over de minderjarigen STAAL: Marcel, geboren te Amsterdam, 29 september 1939 en Philip, geboren te Amsterdam, 13 juni 1941 tot toeziend voogd benoemd: Philip Vos te Amsterdam, Rubensstraat 90.

10 december 2004

Bestuurssamenstelling Le-Ezrath ha-Jeled en Gefusioneerde Joodse Instellingen voor Kinderbescherming

J. van Amerongen	1945-1946	was ook werkzaam bij de afdeling Financiële zaken.
A. Coronel	1953-1975	was plaatsvervangend Leider van de afdeling 'Hulp aan vertrekkende' Dépôt Uitrustingsstukken van de Joodse Raad (pag. 20).
Mr. I. van Creveld	1946	was ook werkzaam bij de afdeling Juridische zaken.
N. Dasberg	1945-1946	was lid 'Afdeling onderwijs' Bureau Toezicht van de Joodse Raad (pag. 20).
M. Drukker	1950-1961	was ook lid van de Commissie Vermogensbeheer Pupillen.
Mr. K.J. Edersheim	1946	was werkzaam bij de afdeling Juridische zaken; Plaatsvervangend Voorzitter en Secretaris 'Medische Commissie' van de Joodse Raad (pag. 30).
S. Eisenmann (secretaris)	1945-1950	was ook lid van de financiële commissie van de Fusie.
S.G. Engelsman Jr.	1955-1967	Beëdigd makelaar en taxateur onroerende goederen in Nederland. Kocht en verkocht pand van pupillen van Le-Ezrath Ha-Jeled. Opbrengst van dit perceel is niet als inkomsten op de Eind-afrekening van de oorlogswees te vinden.
Mr. H.R. Eyl	1962-1967	was Leider van de afdeling 'Hulp aan Vertrekkende' Districtbureau Centrum van de Joodse Raad (pag. 24).
P. Frank	1950-1969	was ook lid van de financiële commissie van de Fusie en accountant van de Fusie.
Mr. R. Friedmann-van der Heide	1945-1950	was Leidster van 'Bureau Sociaal-Pedagogische Zorg' en Leidster van 'Commissie voor Sociaal-Pedagogische Zorg' van de Joodse Raad (pag. 23 en 31).
Raph. Van Gelder	1950-1963	was Archivaris van de afdeling 'Bureau Algemeen Secretaris' van de Joodse Raad (pag. 9).
A. Goudsmit	1945-1947	was ook lid van de financiële commissie van de Fusie.
Mr. I.L. Hamburg	1946	was Plaatsvervangend Leider van 'Voorlichting in Expositiongevalen Provincie en Juridische Afdeling' van de Joodse Raad (pag. 13).
J. van Hasselt, notaris	1950-1963	notaris te Amsterdam, zat ook als penningmeester in het dagelijks bestuur van de Fusie, was ook lid van de financiële commissie van de Fusie. J. Van Hasselt, notaris te Amsterdam, was ook de notaris bij de veiling d.d. 19 februari 1953 van percelen van pupillen van Le-Ezrath Ha-Jeled. Geen van de drie - op de veiling verkochte - percelen staan als Inkomsten op de Eindafrekening van de pupil.
A. Hellendall	1946-1975	zat ook als penningmeester in het dagelijks bestuur van de Fusie, was lid van de financiële commissie van de Fusie en was ook lid van de Commissie Vermogensbeheer Pupillen.
Mw. H. Kalker-Kalker	1950	was Leidster van de afdeling 'Bijstand aan niet-Nederlandse Joden Contrôle-Commissie van de Joodse Raad (pag. 20).
A. Polak	1950-1954	was ook lid van de financiële commissie van de Fusie.
Mr. Gerard Polak, voorzitter	1958-1967	had als privee accountant Ph. Vos. Philip Vos was Toeziend Voogd van Marcel en Philip Staal en Philip Vos heeft de kopie-"Volmacht" Staal gelegaliseerd (Ph. Vos was de belanghebbende).
S. Roet	1945-1948 en 1957-1958	was bestuurslid van het Joods Jongensweeshuis vanaf juli 1939 tot 6 maart 1943. Begin juli 1942 werd S. Roet aangesteld als 'Financieel Leider' van de afdeling 'Hulp aan Vertrekkenden' en adviseur en chef van de afdeling 'Hoofdinspectie en Inspectie' van de Commissie ter Behandeling van Financiële Aan-gelegenheden van de Joodse Raad (pag. 16a en 26a). Zie: P.W. Klein in <i>Kaddisj voor Isaïc Roet</i> uit 2001, pag. 19 e.v.; Evelien Gans in <i>De kleine verschillen die het leven uitmaken</i> uit 1999, pag. 628; Isaac Lipschits in <i>Tsedaka</i> uit 1997, pag. 55 e.v. en pag. 97; Isaac Lipschits in 100 jaar NIW uit 1966, pag. 304; Jacques Presser in <i>Ondergang - de vervolging en verdelging van het Nederlandse jodendom (1940-1945)</i> uit 1965, deel I, pag. 477. JCC-bestand (Alfabetische lijst van zich in Nederland bevindende joden). Vanaf september 1944 was JCC in Eindhoven gevestigd. Na de bevrijding verhuisde men naar Amsterdam. <i>"De JCC-lijsten zijn onder zeer primitieve omstandigheden tot stand gekomen. Dat weet ik want dat gebeurde bij ons thuis in de huiskamer o.a. door mijn vader"</i> zo zei dhr. A. Roet tijdens een bijeenkomst van de Werkgroep Verificatie op 18 januari 2001 ten kantore van KPMG.

10 december 2004

Mw. H. van Straten-Wallig	1946	was Leidster van ‘Bijstand aan niet-Nederlandse Joden Contrôle-Commissie’ van de Joodse Raad (pag. 20).
M. West, notaris	1953-1963	heeft de verklaring van Erfrecht van Marcel en Philip Staal d.d. 6 februari 1952, getekend.
E.L. Wolff	1950-1969	zat ook in het dagelijks bestuur van de Fusie en was ook lid van de Commissie Vermogensbeheer Pupillen.

Commissie Vermogensbeheer Pupillen - Tehuizen-Commissie:

Dr. S.J. van Creveld-Meyers	1953	was voorzitter van ‘Sub-Commissie voor het Medische Onderwijs’ van de Joodse Raad (pag. 30).
-----------------------------	------	--

Accountants werkzaam voor Le-Ezrath ha-Jeled en Gefusioneerde Joodse Instellingen voor Kinderbescherming:

Jac. H. Mesritz	Accountant van de Commissie ter behandeling van financiële aangelegenheden van de Joodse Raad (pag. 26). Accountant Mesritz voerde de accountantscontrole uit over de Eindafrekening van Staal (rapport BEHJ pag. 99).
Martin J. Polak	Accountant van de Commissie ter behandeling van financiële aangelegenheden van de Joodse Raad (pag. 26). Accountantbureau Polak controleerde de boeken van de voogdij-instellingen (rapport BEHJ pag. 100).
Ph. Vos	Accountant van de Commissie ter behandeling van financiële aangelegenheden van de Joodse Raad (pag. 26). En; Ph. Vos was toeziend voogd over ons. En; Ph. Vos en D. Jager (bewindvoerder voor onze vermoorde ouders) hadden een samenwerkingsovereenkomst en waren beiden werkzaam op hetzelfde adres, namelijk Accountantskantoor Ph. Vos, Frans van Mierisstraat 59, Amsterdam. En; Ph. Vos was de accountant die de door NBI vereiste vermogensopstelling van onze ouders - in opdracht van de bewindvoerder - gemaakt heeft. En; Ph. Vos was de accountant van de Gefusioneerde Joodse Instellingen. En; Ph. Vos was de privé accountant van de voorzitter van “Fusie”. En; Ph. Vos was een volle neef van mijn vader. En; Ph. Vos. heeft kopie-“Volmacht” gelegaliseerd als belanghebbende (rapport BEHJ pag. 17).

De samenstelling van het bestuur van de voogdij-instellingen, hun accountants en de functies die deze personen hadden in de Joodse Raad tijdens de oorlog, heeft de schijn van een samenzwering en is zeker een verstrengeling van belangen. Reden dat een onafhankelijk onderzoek noodzakelijk is. Het onderzoek van Verhey en Micheels kan geen financieel onderzoek zijn, zoals uitgelegd tijdens de rechtzitting van 29 november j.l. Bovendien:

- Dit onderzoek is nog niet gepubliceerd en kan dus geen bewijs voor deze rechtzaak zijn, tenzij JMW dit product alsnog overlegt.
- De dames E. Verhey en P. Micheels zijn geen financiële deskundigen en hebben ook geen financiële deskundigen ingehuurd voor dit onderzoek.
- Opdrachtgever voor dit onderzoek is niet onafhankelijk, zie hierboven ‘samenstelling bestuur’. Dhr. S. Roet was de vader van de opdrachtgever voor het onderzoek uitgevoerd door Verhey / Micheels.

Verjaring – erkenning van schuld?

Productie #22 pag. 2 - Dhr. Vuisje heeft in een interview in *Trouw* gezegd:

“Vuijsje zou het liefst zien dat Staal naar de burgerlijke rechter stapte. Mocht het tot een rechtzaak komen dan vind ik dat ik mij niet op verjaring kan beroepen.”

In hetzelfde interview staat: *Philip piekert zelf nog over zijn volgende stap. "Als JMW verklaart zich niet op verjaring te beroepen bij de rechter, dan is een proces zeker een optie."*

Naar aanleiding van de uitspraken van JMW en publicatie in *Trouw* is Staal deze rechtzaak begonnen. Deze rechtzaak is niet alleen emotioneel erg moeilijk voor Staal maar kost Staal bovendien veel geld. Verjaring is in deze zaak dan ook onredelijk, niet moreel, ongepast en zal misbruik van wet opleveren.

Punt 5.22 van Verweerschrift JMW staat: *“Nu, vele decennia later, stellen de Gebr. Staal dat de Rudelsheimstichting het aan de Gebr. Staal toekomstige vermogen niet goed zou hebben beheerd, dan wel dat de Rudelsheimstichting een deel van het vermogen van de ouders van de Gebr. Staal niet aan hen hebben overgedragen.”*

In zaken betrekking hebbende op de Tweede Wereldoorlog is het verstrijken van wettelijke termijnen nooit als verweer geaccepteerd.

- In de jaren 1950 heeft er in Nederland rechtsherstel plaatsgevonden. De Nederlandse-Joodse gemeenschap wist, vanaf de jaren 1950, dat dit rechtsherstel niet volledig was. Voorbeeld: In de jaren 1950 hebben de vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap getekend dat ze er genoeg mee nemen om 90% van de waarde van de effecten uitbetaald te krijgen. In het jaar 2000 hebben vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap met de Banken/Beurs onderhandeld over het resterende 10%.
- De Nederlandse-Joodse gemeenschap heeft van de overheid, van banken, verzekeraars en beurzen in de jaren 1998-2000 met klem geëist dat zij hun aansprakelijkheid erkennen van achteraf geconstateerde tekortkomingen in het rechtsherstel na de Tweede Wereldoorlog en zich niet op verjaring ‘kunnen’ beroepen.
- De overheid, banken, verzekeraars en beurzen hebben samen een bedrag van 764 miljoen gulden aan de Nederlandse-Joodse gemeenschap gerestitueerd. Van dit vermogen (f 764 miljoen) werd 80% aangewend voor het doen van individuele uitkeringen. Het restant ad 20% is bestemd voor Nederlandse-Joodse collectieve doelen, waaronder JMW.
- De Nederlandse-Joodse oorlogswezen eisen nu met klem van JMW, als rechtsopvolger van de Joodse voogdij-instellingen, dat ook zij hun aansprakelijkheid erkennen van achteraf geconstateerde tekortkomingen na de Tweede Wereldoorlog.
- Het verweer van JMW als zou het gaan om een persoonlijke zaak en niet een zaak betreffende het vermogensbeheer van oorlogswezen door Joodse voogdij-instellingen kan alleen dan gevoerd worden nadat de resultaten van een onafhankelijk wezenonderzoek bekend zijn.
- Producties #16, #17 en #18 – Verkoop van percelen uit de nalatenschappen van pupillen van Joodse voogdij-instellingen door Le-Ezrath Ha-Jeled en de eindafrekening van de oorlogswees.
 - Productie #16 – Akte van verkoop van drie percelen in Amsterdam in 1953.
 - Deze akte is gepasseerd door notaris Jacob van Hasselt. Notaris Jacob van Hasselt was ook de penningmeester van Le-Ezrath Ha-Jeled.
 - Eén van deze percelen is gekocht en daarna verkocht door makelaar S.G. Engelsman. De heer S.G. Engelsman was (1955-1967) bestuurslid van Le-Ezrath Ha-Jeled.
 - Productie #17 – Akte van verkoop van een perceel in Groningen.
 - Productie #18 – Op de eindafrekening van deze oorlogswees zijn de bovenvermelde vier percelen niet terug vinden als inkomsten.

- De motivering van JMW voor beroep op verjaring is dat Staal geen vordering heeft op de Rudelsheimstichting. Deze motivering is niet alleen onjuist maar ook onlogisch. JMW is er helemaal niet van overtuigd dat Staal en andere oorlogswezen geen vordering op hun voogdij-instellingen hebben. Beroep op verjaring wijst meer in de richting dat JMW er wel degelijk weet van heeft dat er tekortkomingen in het vermogensbeheer en uitbetalingen van de oorlogswezen zijn geconstateerd. Dat JMW dit weet althans had kunnen weten blijkt o.a. uit de volgende informatie:
- Productie #13 - Verhey schrijft in een e-mail aan dhr. Roet, d.d. 17 mei 2000:
 - *Ik heb de indruk dat er ECHT iets niet deugt.*
- Productie #14 - Verhey schrijft in een e-mail aan dhr. Roet, d.d. 8 juni 2000:
 - *Ik had een gesprek met Vuijsje van JMW. Hij at uit mijn hand als je begrijpt wat ik bedoel. (weet je wel? Die brief van JMW aan haar heb je mij gegeven op die zondag toen we in het Hilton hotel zaten).*
 - *Ik ben met dossier ~~Gutmann~~ twee dagen bezig geweest. Conclusie: er klopt NIETS van.*
 - *Ik heb een brief gevonden van Le-Ezrath Ha-Jeled waarin staat dat dit geld (bedrag wat toekomt aan wees) niet aan haar wordt gegeven – want ze zit in Israël.*
- Productie #12 pag. 2 - Verhey in haar lezing gehouden in Israël:
 - *Het vertrek naar Israël kostte uiteraard het nodige geld. Voor de reis, de trein naar Marseille en de boot naar Haifa, was per kind vijfhonderd gulden begroot, en voor de uitrusting duizend gulden. Uit de notulen van vergaderingen blijkt dat het Bergstichtingbestuur besloot die kosten voor eigen rekening te nemen. Daarnaast werd afgesproken dat als kinderen over eigen vermogen beschikten, zij daarvoor extra spullen mochten aanschaffen tot een bedrag van tweeduizend gulden.*

Mw. Verhey vervolgt haar verhaal:
De rest van het vermogen – als dat er tenminste was – moest worden bewaard tot hun eenentwintigste jaar. En op dit punt van mijn verhaal, is het helaas zaak u te vertellen dat wij niet hebben kunnen vaststellen of de voogdij-instellingen zich aan de afspraken hebben gehouden.

Vreemd dat mw. Verhey dit zegt vooral na het lezen van de e-mails. Uit de e-mails blijkt, volgens mij, duidelijk dat Verhey tot de conclusie zou moeten komen dat de voogdij-instellingen zich niet aan de afspraken hebben gehouden.

Tot slot spreekt mw. Verhey, in december 2001, de hoop uit haar rapport zo snel mogelijk af te ronden. Echter, tot op heden is dit rapport niet gepubliceerd.
- Productie #19 - Verhey schrijft op 3 september 2003 in een e-mail aan dhr. Pront, secretaris wezen- committé Israël:
 - *Bovendien vind ik die Jokos-uitkeringen waarvoor de weeskinderen een verklaring hebben getekend buitengewoon verdacht.*

Het blijkt dus dat ook mw. Verhey sterk twijfelt aan de echtheid van de door de wezen getekende verklaringen (zie ook rapport BEHJ pag. 17).
- Productie #11 - De Israëlische stichting ‘Amuta Lerivchat Jotsei Holland (AR)’ diende eind 2003 een aanvraag in voor Onderzoek Vermogensbeheer van Joodse Nederlandse Oorlogswezen. Dit project is ingediend bij de MAROR collectieve gelden. Het onderzoeksteam zou bestaan uit prof. A. Heertje, drs. F. Hoek en dr. G. Aalders. Deze personen hebben alle drie hun sporen verdient op het gebied van financieel onderzoek en specifiek de tweede wereldoorlog.
De MAROR-gelden beschikken over zo’n 65 miljoen Euro voor collectieve projecten. Echter, de joodse gemeenschap in Israël en Nederland vonden het schijnbaar niet nodig dat er, voor minder dan 0,2% van dit bedrag, een onafhankelijk onderzoek gedaan wordt naar het vermogensbeheer van WO II-wezen.

Zou dit dezelfde reden hebben waarom JMW zich beroept op verjaring, namelijk het niet in de openbaarheid willen brengen van de waarheid?

- Productie #15 - Professor A. Heertje schrijft in zijn handgeschreven brief per fax verzonden op 27 maart 2004 aan dhr. Vuijsje van JMW onder anderen het volgende: *"Ik zag je brief aan Ph. Staal. Ik vind deze brief buitengewoon teleurstellend. Het is volstrekt duidelijk dat er handelingen zijn verricht die het daglicht niet kunnen velen. Ook al is het lang geleden, het blijft beter daarover openheid te betrachten dan te pogen met kunst en vliegwerk de zaken onder de pet te houden."*

Feitelijke onjuistheden in JMW's verweerschrift

Punt 5.20 van Verweerschrift JMW staat:

"Na de Tweede Wereldoorlog trad in Nederland een aantal Joodse voogdij-instellingen, waaronder de Rudelsheimstichting, op als voogd voor de ruim 2000 Joodse weeskinderen. Deze voogdij-instellingen traden in dat kader veelal tevens op als beheerder van de vermogens die aan de weeskinderen toekwamen uit hoofde van de door deze weeskinderen geërfde nalatenschappen."

- Productie #29 - De feiten zijn, zie Tsedaka van professor I. Lipschits een halve eeuw JMW, in opdracht van JMW geschreven (pag. 94): Onder voogdij van andere joodse pleegouders of joodse instellingen een totaal van 226. Het aantal oorlogswezen waarvan de Rudelsheim-stichting de voogd was, was lager dan van andere joodse voogdij-instellingen. Hieruit volgt dat het voor de gebroeders Staal nadelig is als de Rudelsheimstichting verdwijnt en hun claim terecht komt bij het "Samenwerkingsverband".

Punt 5.20 van Verweerschrift JMW staat verder:

"Eind jaren 1940 besloten de voogdij-instellingen dat de vermogens-beheer afdeling van Le Ezzath het beheer van alle voogdij-instellingen op zich zou nemen. Bij meerderjarigheid van de weeskinderen verstrekke Le Ezzath namens de desbetreffende voogdij-instelling een eindafrekening waarop nauwkeurig de ontwikkeling van het vermogen van de weeskinderen was vermeld."

- Hieruit blijkt dat Staal ook schuldeisers is van Le-Ezzath Ha-Jeled.
- Bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd moest middels een eindafrekening, (rapport BEHJ hoofdstuk 5) financiële verantwoording afgelegd worden aan de rechter, waarna de voogd werd gedéchargeerd en de wees het batig saldo uitgekeerd kreeg.
 - Productie #23 pag. 1 - In de brief van 23 januari 2004 schrijft dhr. Vuisje, directeur JMW, aan prof. Arnold Heertje en Philip Staal hierover: *"Tijdens het gesprek dat wij hadden meende ik mij te herinneren dat er een aantekening bestond in het sociale dossier over een afspraak met Philip inzake de overdracht van de nalatenschap bij zijn meerderjarig worden (21 jaar). Ik heb het sociale dossier nog eens zorgvuldig bekeken, maar deze veronderstelling was onjuist. Er is geen melding van zo'n afspraak. Wel is bekend dat zo'n afspraak gebruikelijk was. Ik meld dat ook in mijn schrijven van 11 juni 2003. Uitgaand van onze veronderstelling dat accountant Vos als het beheer van de aandelenportefeuille overnam na de meerderjarigheid van Philip, is het mogelijk dat hier een andere procedure is gevolgd."*

Met andere woorden, het is mogelijk dat niet alle weeskinderen een eindafrekening van LEHJ hebben gekregen en/of een gesprek met de voogd inzake de overdracht van de nalatenschap hebben gehad.

10 december 2004

Punt 5.26 van Verweerschrift JMW staat:

“Uiteraard heeft JMW ook zelf onderzocht in hoeverre er enige grond was voor de verwijten van de Gebr. Staal. In dit verband heeft JMW ook een accountant een forensisch onderzoek laten uitvoeren. Ook uit deze onderzoeken bleek geenszins dat de Rudelsheimstichting of Le-Ezrath het geld opzettelijk of onopzettelijk zou hebben zoekgemaakt.”

- Productie #24 pag. 3 – Rapport d.d. 30 mei 2003 uitgebracht aan JMW door drs. F. Hoek. *“Ik zie geen mogelijkheid om op basis van de aan mij verstrekte gegevens de vermogensopstelling per 1 januari 1953 van de bewindvoerder én de financiële verantwoording van de voogd op elkaar “aan te sluiten”.*
“De ontbrekende memorie van successie is voor zo’n aansluiting onontbeerlijk.”
Intussen is de memorie van successie ‘gevonden’.
Productie #25 – memorie van successie met op pag. 12 een verklaring van de bewaarder van de notariële archieven in Amsterdam, waarin hij mijn veronderstellingen bevestigt. Op pag 10 van productie #25 is door notaris Blom geschreven: *“Deze rechthebbenden moesten dan de nalatenschappen onderling verdelen hetgeen soms bij een notaris gebeurde. Notaris van Hasselt heeft destijds honderden van deze verklaringen moeten opstellen. Vele jaren later zijn deze door hem dan wel zijn opvolger (mijn voorganger) zo langzamerhand opgeruimd dan wel zijn bij kantoorwisseling en/of verhuizingen weggeraakt.*
- Productie #26 pag. 4– Naar aanleiding van Philip Staal’s brief van 16 juni 2003 schrijft de forensisch accountant drs. Frits Hoek aan dhr. Philip Staal op 24 juli 2003 o.a. het volgende:
“Ik heb dus geen antwoord op uw vraag of uw voogd uw vermogen goed heeft beheerd. Ik heb geen onderzoek gedaan naar het vermogensbeheer van de Rudelsheim-Stichting in het algemeen in de jaren vijftig en zestig, en zeker niet naar dat beheer in uw geval.”
Wel conformeert drs. Hoek aan het einde van zijn brief (pag. 4 en 5, het door Philip Staal berekent nominaal zuiver vermogen, rapport BEHJ pag.45 de punten 6.8.1, 6.8.6 en 6.8.7.

Feitelijke onjuistheden in brieven van JMW

Op 10 december 2003 hebben prof. Heertje, de heren Vuijsje en Staal een gesprek gevoerd over het beheer van de nalatenschappen van oorlogsspleegkinderen door Joodse voogdij-instellingen.

Tijdens dit gesprek stelde de heer Staal dat het rapport ‘In het belang van ’s Rijks Schatkist – Onderzoek naar de materiële oorlogsschade van joodse weeskinderen’ door Pauline Micheels en Elma Verhey geen financieel onderzoek is.

Hierop stuurde dhr. Vuijsje op 23 januari 2004 een brief aan de heren Heertje en Staal als volgt:

- Product #23 pag. 1 – Brief JMW d.d. 23 januari 2004:
“Beide heren (Roet en Paktor) waren verwonderd over de kritiek op het onderzoek. Gesteld werd dat het concept voorgelegd is aan de historici Blom, Lipschits en Dankers én aan Frits Hoek als financieel deskundige op het terrein van de tegoeden Tweede Wereldoorlog. Vanuit deze groep van deskundigen zijn opmerkingen geplaatst bij het rapport, doch deze opmerkingen tasten geenszins de kwaliteit van het onderzoek aan.”
Productie #23 pag. 4 - Frits Hoek’s brief aan Philip Staal d.d. 1 februari 2004 waarin hij schrijft:
“Ik heb vorig voorjaar een gesprek gehad met Elma Verhey over een tekst van haar waarin zij een door uw voogd ten laste van u in rekening gebracht bedrag, ik dacht een bedrag van ruim f 9.000, omschreef als waarschijnlijk een betaling aan Ph. Vos

10 december 2004

door hem in en/of vlak na de oorlog gemaakte kosten. Ik heb toen uitgelegd dat en waarom zulks niet mogelijk was. Later heeft zij mij gevraagd of ik de concepten van haar teksten kritisch zou willen lezen. Ik heb dat gedaan, niet omdat ik 'deskundig' ben of zo bijzonder goed op de hoogte van de problematiek van joodse oorlogswezen, maar louter uit mijn grote persoonlijke belangstelling voor het onderwerp. Over de kwaliteit van Elma's onderzoek kan ik uiteraard geen oordeel vellen, evenals over de uiteindelijke conclusie(s), die ik overigens niet of nog niet ken."

Feitelijke onjuistheden in de publicaties van JMW

Productie #27 – Publicatie van JMW en e-mails met betrekking tot het artikel in **Trouw** van 3 juli 2004.

- Publicatie JMW (productie #27 pag. 1) schrijft dhr. Vuijsje o.a.:
"De feiten. De genoemde persoon (Staal) motiveert zijn algemene beschuldigingen aan het adres van 'alle' Joodse voogdij-instellingen aan de hand van zijn 'eigen' zaak tegen één voogdij-instelling. JMW mag als hulpverleningsorganisatie geen informatie naar buiten brengen over individuele cliënten. Aan deze gedragsregel kan en wil JMW niet tornen. De klager heeft zelf in ruimere kring bekendheid gegeven aan zijn beschuldiging aan het adres van JMW. Op vragen uit de Joodse gemeenschap naar aanleiding van deze beschuldigingen heeft JMW, om bovenvermelde privacy redenen, niet gereageerd. Nadat klager de naam van JMW ook in de pers in diskrediet bracht, is de klager toestemming gevraagd om in dit specifieke geval van de gedragsregel ontheven te worden. Dit verzoek is door klager geweigerd. Dit beperkt uiteraard de mogelijkheden van JMW tot het geven van openheid."

Bovenstaande komt niet overeen met de feiten.

- Productie #27 pag. 2 – E-mail van de journalist aan Vuijsje d.d. 2 juli 2004.
"Geachte mevrouw Verhey en heer Vuijsje, Bijgaand de eindversie van het artikel. Ik heb zo veel als mogelijk en voor zover relevant de door u beiden voorgestelde wijzigingen of aanvullingen in het artikel verwerkt."
- Productie #27 pag. 2 – E-mail van Vuijsje aan de journalist d.d. 2 juli 2004.
"Ook schriftelijk wil ik hierbij nogmaals mijn teleurstelling uiten over de toon en strekking van uw artikel. Ik ben daar m.n. zeer teleurgesteld omdat ik in het tweede gesprek, ondanks het feit dat de heer Staal mij daar geen toestemming voor wenste te geven, zeer open over deze zaak ben geweest en u alle relevante stukken heb laten zien."
- Op 29 juni 2004 ten kantore van JMW vond een gesprek plaats tussen Staal en de heer Vuijsje in aanwezigheid van mevrouw H.M. Kok-Carstens, Sector Manager Hulpverlening en Thuiszorg van JMW. Tijdens dit gesprek heeft Staal de heer Vuijsje toestemming (mondeling) gegeven om alle relevante stukken aan de journalist van Trouw te laten zien.
- productie #28 – Pers bericht van JMW
 - Dit bericht staat vol met feitelijke onjuistheden zoals beschreven hierboven.

Productie #20 – Op aanvraag van de rechter, rapport 'Vos' fotokopie.

Productie #21 – Op aanvraag van de rechter, rapport 'LEHJ' fotokopie.

Daar beide partijen de deskundige drs. Frits Hoek verschillend uitleggen lijkt het mij zinvol om de heer Hoek als getuige te roepen.

Daar het rapport Verhey/Micheels in het verweerschrift van JMW genoemd wordt als bewijs dat de voogdij-instellingen de nalatenschappen van de oorlogswezen goed beheerd hebben, is het noodzakelijk dit rapport over te leggen.